

Leprásból újjászületett -, de a tanítvány jelöltből leprás – ember!

Géházi 2018.07.29

Alapige: 2Kir 5, 23-27

Bibliaalvasás: Példabeszédek 4.

A Géházi történetben, - mint minden bűnös ember történetében is - az a döbbenetes, hogy a próféta közvetlen közelében élő és szolgáló ember, nem válik tanítvánnyá, nem sajátítja el mestere gondolkodásmódját, világszemléletét. Ellene áll annak a folyamatnak, amely során a saját tanítványi jelleme elkezdene hasonlóná válni a mesteréhez. Fizikailag testközelben vannak minden nap egymáshoz, és mégis két külön világban élnek. Elhordozhatatlan fájdalom a szétszakítottság, azt megtapasztalni egy családon belül, egy barátságban, egy gyülekezetben, hogy test közelben ugyan de egymástól mégis végtelenül messze, külön világokba bezárva haldoklunk. A Zsoltárban ezt a fájdalmat így jegyeztette le nekünk Szentlélekisten:

- „Még az én jóakaróm is, akiben bízam, aki kenyeremet ette, fölemelte sarkát¹ ellenem.” Zsolt 41:10

Ez a talán lényében is rabszolga nem érzékeli, hogy napvilágra törő gondolatai, időnként a görcsös kontrolja alól kicsúszó cselekedetei, a szíve szándékai, az elképzelései, a kívánságai milyen mérhetetlenül távol vannak mesterének, illetve Isten szívének szándékaitól és gondolataitól. Így történhet meg, hogy az ószövetség legnagyobb prófétája szolgálatában egy tolvaj és csaló hajlamú ember szolgáljon, ahogy az is, hogy az Újszövetség fejedelmének, Jézus Krisztusnak társaságában ugyancsak egy tolvaj és csaló sütögesse a saját pecsenyéjét. Az Isten embere világképe, istenfélelme hite és a Géházi gondolkodásmódja közti különbséget a 2Kir 5: 20 verse így summázza:

„Még nem jutott messzire Naámán, amikor Géházi, Elizeusnak, Isten emberének a szolgálja ezt gondolta. Lám, az én uram (gazdám) kíméletes volt ehhez az arámi Naámánhoz, és nem fogadta el tőle, amit hozott. Az élő Úrra mondom, hogy utánafutok, és szerzek tőle valamit!”

Nehogy azt gondolja bárki is, hogy mindez csak ebben a régi bibliai elbeszélésben történt így, mert bizony pontosan így történik ez most is miközben hallod az Úr szavát. Pontosán ez történt az Éden kertjében is, amikor az asszony egy kicsit másképpen hallotta és értelmezte az Isten szavát, mint ahogy azt engedelmissége által tisztán és világosan megérthette volna.

Isten parancsolatai egyértelműek, tiszták és világosak. Egyszerű értelmes beszéd, hogy ne egyél a halált hozó fa gyümölcséből, mert meghalsz. Egyértelmű és világos Ige, hogy tiszteld atyádat és anyádat, hogy áldást örökölj és hosszú életet. Amiképpen az is, hogy ne ölj, ne paráználkodj, ne törj házasságot, ne lopj, hanem szeresd az Urat telje szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből és felebarátodat mint magadat. Ünnepeld meg az Úr napját, mert az Úr a te egyetlen Szabadítód és üdvözítő Istened. Ez az istenfélelem világképe, és ekkor jössz te és lecseréled ezt valami egészen másra, az Isten akaratával és szándékával szembeszegülő törekvéssel. Elkezded gyalázni az evangéliumot és jónak kezded nevezni a bűnt és az átkot.

Mit is mondott magában ez a Géházi?

- Kinek képzelem magát ez a jött-ment arámi Naámán? Nem mehet el ez fizetség nélkül! Jár nekem az, amit eredetileg is nekünk, az Isten szentjeinek és áldottjainak hozott!
- És mit képzelsz magáról az én gazdám? Nem jól értelmezi az Írást. Megkíméli azt, aki nem kellene! Él az Isten, hogy én értelmezem jól az Igét, ezért utána megyek és elveszem magamnak, ami jár.

¹ Nem mindnyájatokról szólok; tudom én kiket választottam el; hanem hogy beteljesedjék az írás: Aki velem ette a kenyeret, a sarkát emelte fel ellenem. Ján 13:18.

Júdás is pontosan így gondolta, amikor az Isten dicsőségét, saját apostolsága örök dicsőségét lecserélte a romlandó pénz egyik óráról a másikkra nullára inflálódó dicsőségként csillanó gyalázatára. Lecserélte az Isten országát a Mammon birodalmára, az életet a halálra.

Az Isten beszédének haszna és célja nem a halál és a gyalázat, hanem hogy befogadója eljusson a „bölcsség és erkölcsnek tanulására, értelmes beszédek megértésére; Okos fenytéknek, igazságnak és ítéletnek és becsületességnek megnyerésére; Együgyűeknek eszeség, gyermeknek tudomány és meggondolás adására. Hallja a bölcs és öregbítse az ő tanulságát, és az értelmes szerezzen érett tanácsokat.” Péld 1:2-5. Az Isten ígéje ösvény és út, és szentség útjának hívatik: tisztátalan nem megy át rajta; hisz csak az övék az; aki ez úton jár, még a bolond se téved el (rajta).” Ézs 35:8.

Az Úrnak rendelései helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket. Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak. Kíváncsabbak az aranyból, még a sok színaranyból is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is. Zsolt 19:9-11.

- „Az okosságunk és tudományunk drága voltára taníts meg engem, mert hiszek a te parancsolataidnak!” Zsolt 119:66

A bűn világa megvakít tudóst és tudatlant egyaránt, szóval mindenkit, a prófétát, a prófétai szolgát, a halász Pétert, az írástudó Júdást, és a teológus Pált. Mindenkit megvakít, aki hagyja magát megvakíttatni! A bűn nem válogat, hanem személyre szabottan végzi el megvakító és érzéketlenné tevő munkáját. Ilyeként a lepra a bűn tökéletes jelképe. Alattomosan támad és mire látható jelei vannak, már késő. Egyik ilyen tünet, hogy a beteg nem érzékel a végtagjaival, amelyek lassan, lassan elsorvadnak. Géházi sem érzékelte már, hogy amit tesz az a bűn cselekedete, és már nem is ő cselekszik, hanem a benne uralomra törő bűn. Nem fogta fel, hogy lelkében és akaratát mozgató gondolkodásában már leprás és régen elszakadt az élet egyetlen forrásától, az üdvösség törvényétől.

Így azt sem fogta fel, hogy a pogány, de meggyógyult ember kérdésében már Isten maga kereste őt. „Isten (ugyanis) megtartja az ő keresztyén egyházát. Ha a császár, a király, a pápa, a püspök, a föld leghatalmasabbjai és legtudósabbjai min elpártolnak Krisztustól, akkor Isten megtart egy kis sereget, amely bírja az ő Lelkét, és Őt a világ előtt megvallja. Ha a tanítványok azokkal együtt, akik Krisztushoz közel állnak, nem tesznek róla hitvallást, és nem hisznek, hanem féllemből megtagadják Őt, benne megbotráncolnak és elfutnak, akkor egy gonosztevőnek és gyilkosnak kell előállnia, hogy Krisztusról hitvallást tegyen, róla prédikáljon, és másoknak megtanítsa, hogy kicsoda Ő, és hogyan nyerünk általa vigasztalást. Mert a mi Urunk, Istenünk nem hagyja Krisztust bizonyágtevő ember nélkül, legyen a bizonyágot tevő bár egy (suhanc pásztorlegény², a hóhér és kivégző tiszt a kereszten³) tolvaj a bitófán⁴, vagy egy gyilkos a kínzókeréken.”⁵

A megtérve meggyógyult Naámán által tehát már maga az Úr szólt hozzá, kereset őt, mint kezdetben az Éden kertjében őt atyját, Ádámot⁶, de a lelkében leprás Géházi az első emberhez hasonlóan, az őt kereső emberfián kezdte gyakorolni a hazudozást! Gyakorolta, hogy Isten emberének már flottul tudjon hazudni, amint később a 2Kir 5:25 – 27 versei kapcsán azt látni fogjuk.

Naámán által ezt kérdezte tőle az Úr:

- Jól vagytok? Valami baj van, hogy ennyire szaladtál? Minden rendben van veletek?

² 1Sám 17: 9-37.

³ Mt 27, 54 és Mk 15, 39; János 1, 34.

⁴ Lk 23, 42.

⁵ Kiss Jenő és Ferenczy Noémi: Luther Márton mélysége és magassága. Koinónia Kolozsvár, 2010. oldal 239.

⁶ 1Mózes 3, 9 – 13.

Géházi válaszul szem rebbenése nélkül hazudik. Amikor pedig így hazudik, akkor teljes lényéből önmagát adja, a velejéig romlott, az Isten és ember gyűlölésére hajlamos önmagát. Tavalý az Úr a reformáció 500 alkalmából megajándékozott egy Svájci kirándulással. Genfben az óriáskerék alatt egy idősebb román cigány koldult. Érdekelt volna, hogy mit keres olyan messze és milyen az élete. Kérdésekre semmit nem válaszolt. Felöltötte magára a hamisság, az álnokság érzésektől mentes, rezdülés nélküli álarcát és hazudozva koldult. Olyan volt, mint az Éden kerti kígyó, aki akkor is hazudott, amikor kérdezett.

Amilyen istent választasz, ahhoz leszel hasonlóvá, mert amilyenek a bálványok, olyanokká válnak alkotóik és a kedvelőik is!⁷ Géhézi a hazugság atyjához⁸ pártolt és hazuggá változott.

Géházi tehát hazudik:

- Minden rendben van, - mondta.

Pedig semmi nem volt rendben. Szívében elégedetlen és boldogtalan volt, az általa elképzelt boldogság megszerzéséért pedig képes volt megtagadni az igazságot, gazdát váltani, ami a tetteiben abba nyilvánult meg, hogy hazudott, csalt, gyalázatba keverte az Isten beszédét, az Isten emberét, a prófétát, az Isten népét és magát az Urat is.

Nem az a baj, hogy nincs minden rendben, hanem az a baj, hogy úgy mutakozom, olyan arcot öltök fel, mintha nem lenne semmi probléma! Baj van, amikor olyan stílust vesz fel a „keresztyén”, mintha minden rendben lenne, holott semmi nincs rendben. Tárjuk fel a bajt! Ne rejtjük el azt, ami nincs rendben. Mondjam meg, hogy szegény vagyok, hogy ott sírok, ahol Senki sem lát. Mondjam meg az Úrnak! Mondjuk meg neki, hogy nyeljük a könnyeinket, hogy gyalázatos betegségektől gyötrődnek a szeretteink és mi magunk is. Mondjuk meg az Úrnak a Sátánt, aki veszett oroszládként ragadja el gyermekinket, az ifjainkat, mi pedig sóvárgó szemekkel⁹ tehetetlenül és epedve nézünk utánuk. Mondjuk ki tehát, hogy félünk a haragtól az ítélettől és haláltól; mondjuk meg, hogy egymás idegeire megyünk. Mondjam ki, hogy boldogtalan vagyok, és azt, hogy már nem bírjuk tovább!! Csak azt ne mondjuk, hogy minden rendben.

Kiáltsunk hát az Úrhoz segítségül hívva Szent Nevét!¹⁰ Ámen.

⁷ Zsolt 115:3 -8; Zsolt 97:7; Ézs 44:9 – 11; Jón 2:9.

⁸ Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja. Ján 8:44.

⁹ Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek a szavára, hogy megtartsad és teljesítsed minden parancsolatát és rendelkezését, amelyeket ma parancsolok neked, rád szállnak mindezek az átkok, és beteljesednek rajtad. 5Mózes 28: 15; Átkot, romlást és veszedelmet bocsát rád mindenben az ÚR, amit kezdesz vagy cselekszel, míg végül eltöröl, és míg végül hirtelen elveszel cselekedeteid gonoszsága miatt, amiért elhagytál engem. 5Mózes 28: 20; Feleséget jegyzel el magadnak, de más férfi hál vele. Házat építesz, de nem te laksz benne. Szőlőt ültetsz, de nem te veszed hasznát. 5Mózes 28: 30, Fiaidat és leányaidat más népeknek adják, és a szemed csak néz és epekedik utánuk egész nap, de nem lesz erő a kezdedben. 5Mózes 28, 32.

¹⁰ Zsolt 81: 8-17.